

РЕШЕНИЕ

№ 5962

гр. София, 23.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 06.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7381** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118 КСО.

Образувано е по жалба на Л. В. С. от [населено място] срещу Решение №407/21.07.2011 година на Главен Директор на СУ"СО", с което последният на основание чл.117,ал.3 от КСО отхвърлил жалба,вх.№СП-762/27.06.2011 година срещу Разпореждане №СП-762/10.06.2011 година на Ръководител по изплащане на обезщетенията и помощите, с което е спряно изплащането на парични обезщетения за временна неработоспособност на Л. В. С..

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност и незаконосъобразност на оспореното решение.Иска се отмяна на решението и на разпореждането.

В съдебно заседание,оспорващата Л. В. С.,редовно и своевременно призована, не се явява. Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат Г., редовно упълномощен.

Ответникът по оспорването-Главен Директор на СУ"СО"-гр.С.,редовно и своевременно призован,се представлява от юрисконсулт В.,редовно упълномощена ,която оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото

доказателства, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателство е видно, че с Разпореждане от 24.02.2011 година, на Ръководител изплащане на обезщетенията и помощите при СУ"СО" е спряно образуваното производство по изплащане на парично обезщетение по Болничен лист № 0281489, серия А-2010 издаден на Л. В. С. поради обжалване на болничния лист.

С Експертно решение № 0637 от 07.04.2011 година на ТЕЛК- Белодробни заболявания [населено място] е потвърден цитираният по – горе Болничен лист

С Разпореждане № СП-199/10.06.2011 година е възобновена производството, спряно с Разпореждане № 199/28.02.2011 година на Ръководителя на изплащане на обезщетенията и помощите в СУ"СО" по отношение на лицето Л. В. С., считано от 06.06.2011 година.

С Разпореждане № СП-762/10.06.2011 година на Заместник- ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите при СУ"СО" е спряно изплащането на парично обезщетение за временна неработоспособност на Л. В. С. на основание чл.40, ал.4 от КСО.

С. депозирала жалба до Главен директор СУ"СО" срещу издаденото разпореждане за спиране изплащане на обезщетението и с Решение № 407/21.07.2011 година, Главен директор СУ"СО" отхвърлил жалбата на С. срещу атакуваното разпореждане за спиране.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

Оспореното Решение № 407/21.07.2011 година на Главен Директор на СУ "СО" [населено място] представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона. Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Главен Директор на СУ"СО" [населено място], на когото законът изрично по силата на чл.117, ал.3 от КСО е предоставил правото и задължението да се произнася по жалби срещу Разпореждания на ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Абсолютно неоснователен и неподкрепен с никакви доказателства е доводът на адвокат Г., че процесното решение е нищожно/ при съобразяване с обстоятелството, че в жалбата изобщо не се навеждат никакви доводи относно това в какво се изразява нищожността. Следва да се отбележи ,че един административен акт би бил нищожен само и единствено ,ако е издаден от некомпетентен орган, непритежаващ правомощия да издава съответния вид актове-хипотеза ,която в случая на е налице. Наред с това, следва да се отбележи, че паричните обезщетения за временна неработоспособност се изплащат по постоянен или настоящ

адрес на лицето/ аргумент от разпоредбата на чл.2,ал.2 от НАРЕДБАТА за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване и в този смисъл, изхождайки от обстоятелството, че постоянният адрес на оспорващата е [населено място], местно компетентен е Главен директор СУ"СО".

По своето съдържание,процесното Решение отговаря на изискванията на чл.59 АПК,приложим по аргумент от 117,ал.5 КСО,за форма и съдържание и съдържа предвидените в този текст реквизити,мотивирано е и са изложени фактическите и правните основания за издаването му-чл.40,ал.4 от КСО, вр с чл.117 КСО.При издаване на решението административният орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на АПК и КСО.

Разпоредбата на чл.40,ал.4 от КСО постановява, че длъжностните лица , на които е възложено изплащането на паричните обезщетения за временна неработоспособност издават разпореждане за спиране изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука и професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато са обжалвани актовете на медицинската експертиза или когато са представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

В настоящия случай, от събраните доказателства е видно, че изплащането на паричното обезщетение за временна неработоспособност на оспорващата е спряно и то временно до изясняване осигурителния статус на лицето, при индиция за липса на правно основание за получаване на парично обезщетение за временна неработоспособност. Обстоятелство, довело до изясняване осигурителния статус на оспорващата е неподаване на Уведомление от страна на осигурителя [фирма] по реда на чл.62,ал.3 от КТ в тридневен срок от сключване на трудовия договор на 16.11.2009 година. Следва да се има предвид ,че спирането на изплащането на обезщетение в така посочената хипотеза има временен характер и трае до изясняване на фактите и обстоятелствата, довели до спиране изплащане на обезщетението. Спирането винаги и безусловно е временно и трае докато отпаднат основанията за спиране- в случая – до изясняване на осигурителния статус на оспорващата. След като е констатирал необходимост от спиране изплащането на обезщетението за временна неработоспособност на оспорващата, съвсем законосъобразно Главен директор СУ"СО"е отхвърлил жалбата като неоснователна и потвърдил разпореждането за спиране.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че решението на Главен Директор на СУ"СО" отговаря на условията за редовно действие на административните актове и като такова не подлежи на отмяна.Жалбата срещу него като неоснователна не подлежи на уважаване.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд-София –град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА Л. В. С. от [населено място] срещу Решение

№407/21.07.2011 година на Главен Директор на СУ"СО", с което последният на основание чл.117,ал.3 от КСО отхвърлил жалба,вх.№СП-762/27.06.2011 година срещу Разпореждане №СП-762/10.06.2011 година на Ръководител по изплащане на обезщетенията и помощите, с което е спряно изплащането на парични обезщетения за временна неработоспособност на Л. В. С..

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващата и на Главен Директор СУ"СО" [населено място].

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК,вр. с чл.119 КСО.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: